

Els metges tenen el deure d'ajudar a l'obra que es va bastir en aquest moment. No és una culminació. De cap manera significarà el Casal la darrera obra del Sindicat; no haurem arribat quan estigui construït al capdamunt, ni de molt lluny. Significarà un recomençament, un puntal per aquelles obres creades i una investida cap a noves creacions.

Els projectadors del Casal ja veuen ben clarament la tasca que s'inicia. Primer de tot, ultra la instal·lació de les oficines i filloles del Sindicat, es planteja l'organització d'un local amable i benestant pel metge. El Sindicat, lloc de convivència, de febre partidista en certs moments—sempre benefactora fins ara perquè s'ha proposat la major glòria i profit dels associats—, d'intercanvi d'impressions, de vida de relació entre uns companys i altres, ha d'ésser una casa on s'hi estigui bé, força bé; per les seves condicions de comoditat i bon estar ha d'atraure el metge, no solament quan aqueferat vagi a resoldre un assumpte burocràtic, sinó en els moments de lleure i platxeriosos.

Ultra la bona sala de conferències, el Sindicat ha de crear una bona biblioteca.

La biblioteca potser no té tant d'interès que sigui d'obres científiques. La de l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya, tan nodrida de nou i d'antic, i la de l'Institut Mèdico-Farmacèutic satisfan avui les nostres necessitats científiques. La del Sindicat ha de colleccionar en tot el que pugui el que s'ha escrit respecte la vida social de la professió. Avui el sindicalisme mèdic és una força i una força en plena batalla en uns moments, i en altres franca col·laboració en endegar la vida sanitària nacional en el que es refereix a les assegurances socials per malaltia. Tant la lluita, com l'armistici, com la pau lleial ha fet omplir llibres i revistes. En el temps transcorregut s'han perfilat aspectes no prou clars abans, s'han abandonat il·lusions i consolidat fundacions ben vives i lògiques. Per estudiar-les d'una manera completa i que aquests aires que trasbalsen la vida mèdica de tot arreu i que entre nosaltres també van prenent cos a poc a poc no ens agafin exempts de documentació i experiència, cal acollir aquesta documentació i experiència pròpia i aliena.

Ensems la biblioteca ha de reserva un bon esforç a ordenar dades i volums sobre història social del metge. Existeixen monografies històriques ben documentades i belles en les quals es descriu qui era i què representava el metge en altres èpoques. Totes elles han d'estar en les llibreries del Sindicat. Tampoc no tenen de mancar-hi les obres que tractin d'assumptes mèdics que es refereixen a personatges històrics, les obres de Cabanés, com de Comenge i tants d'altres, demanen un bon lloc.

També s'hauria d'ampliar amb l'adquisició de les obres en les quals el metge és bescantat o lloat; ni Molière, ni Montaigne, ni el Pare Feijoo, ni Shaw poden mancar-hi. I també cal acollir-hi les obres literàries on el metge és personatge de relleu, perquè tinguem sempre ben aivent el document viu de com l'Art ha interpretat la nostra professió.

A ésser possible, serien escaients les obres escrites per metges en especulacions alienes a la Medicina. Metges que han fet Filosofia, o Política, o Sociologia, o Literatura tenen d'estar allí ben representats amb llurs obres de Zimmermann, de Freud, de Clemenceau, de Bedel, de León Daudet, de Duhamel; deuen tenir un bon espai. Un article recent de Rovira i Virgili a *La Nau* ha palesat l'existència d'una mentalitat particular del metge i cal recollir els comprovants d'aquesta personalitat per a estudiar-la.

És clar que una tasca de colleccionar tan variada bibliografia no és obra d'un mes ni d'un any; ha d'ésser labor lenta, de formiga que va arrellegant; moltes de les obres estaran exhaurides, caldrà consultar els catàlegs dels llibreters de vell, recaptar-les de companys benemèrits. Amb constància, però, en pocs anys faríem una biblioteca respectable en aquests aspectes, bon entreteniment del metge desvagat i per a l'estudiós recull de dades introbables amb tanta coordinació.

Ultra la Biblioteca, el Sindicat ha de captar-se de les necessitats de l'home de civilització actual. Saletes confortables per a la conversació i per a esplais honestos; un bon restaurant i a bon preu; banys i piscina—una bona piscina en els soterranis és una cosa avui imprescindible—; binnàs i sala d'esgrima. Pensem en els metges joves i en els fills dels metges i estudiants de Me-